

neutralisere den hele Tanke og ialtfald det Samme som at neutralisere den Ret, hver enkelt Vælger maatte have til at have Indflydelse paa Valget. At der kan være Spørgsmaal om en heldigere eller mindre heldig Iuddeling af Kredsene, kan Ingen bedre vedkjende sig end jeg, der har havt en stor Vanskelighed og anvendt særdeles meget Arbejde paa at faae Kredsene fordelte saaledes, som de nu ere fordelte i Lovforslaget, idet man jo ikke blot skal tage Hensyn til Vælgernes og de tilvante Forhold, men ogsaa til, at man derved ikke fjerner sig for langt fra Grundlovens Tanke, nemlig, at omtrent 16,000 Mennesker give een Deputeret. At der kunde have været lagt andre Betragtninger til Grund for denne Grundlovsbestemmelse, er jo sikkert nok. Der kunde have været taget Hensyn til Antallet af Vælgere istedetfor Antallet af Indbyggerne, der kunde have været taget Hensyn til, at Kjøbenhavn er Rigsdagens og Regeringens Sæde, men Alt det fjender Grundloven slet ikke, og som Følge deraf har det forekommet mig, at det ligesom var en Pligt at fremkomme med dette Lovforslag, og jeg tror, at man skal erkjende, at det Standpunkt, hvorfra jeg og — jeg kan sige — Regeringen betragte Sagen, er gennemført ved at gaa saa lidt som muligt bort fra den nuværende Ordning og uden noget som helst Hensyn til Andet end til at søge Grundlovens Bud opfyldt. Jeg er bleven staaende ved Amts-kredsene, fordi jeg har fundet dette at være i og for sig naturligt og rigtigt. Jeg har ikke set, at der var nogen Grund til at forlade denne Tanke, som man ogsaa i 1849 ansaa for den rette, og jeg tilstaar, at det ogsaa forekommer mig, at der er visse praktiske Hensyn, som gjøre det tilraadeligt og ønskeligt ikke uden Nødvendighed at fravige den. Men jeg har paa den anden Side ikke været blind for, at det at omdele Valgkredsene er af de Ting, men maatte ønske ikke altfor tidt skulde komme igjen, fordi det altid giver endel Bevægelse i Landet, og ogsaa fordi det for de enkelte Repræsentanter mange Gange kan være mindre behageligt, saa at jeg vel har set, at der kan komme Forstyrrelse ind i Forholdene; men jeg har troet, at man af Hensyn til Grund-

lovens ubetingede Bud bør underkaste sig disse Vanskeligheder, naar man da tillige sørger for, at det ikke kommer altfor tidt igjen. Dette er Grunden til, at jeg forsaavidt der har været mere end 8000 Mennesker tilovers i en Kreds, har foreslaaet, at man nu, naar man dog skulde gjøre en Omdeling paa enkelte Steder, skulde søge at skaffe en saadan Nummelighed indenfor Kredsene, at man var istand til at undgaa et Lovforslag af denne Vækkelse i en ikke saa ganske nær Fremtid. Den eneste Undtagelse, jeg har gjort, er den, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, nævnte, nemlig Amager, og jeg tror, at man ikke ret vel skal kunne nægte, at Forholdene paa Amager ere meget forskellige fra dem i Aalborg Amt, idet den ene Ende af Amager maa siges at være en Slags Forstad for Kjøbenhavn, en Forstad, hvis Indbyggerantal tiltager med hvert Aar, og hvor man altsaa maa være forberedt paa snart at maatte komme til at erkjende, at den er saa betydelig, at der burde dannes en særlig Valgkreds, om ikke af anden Grund, saa af den, at man ellers vilde bringe det samme Forhold tilveie som nu, nemlig at have i umiddelbar Nærhed af Kjøbenhavn en Kreds, der havde een Gang saamange Vælgere, som Grundloven har bestemt. Jeg tilstaar, at jeg ikke har kunnet lade mig overbevise om, at det skulde være i Overensstemmelse med Grundlovens Tanke, at man saaledes kunde lade Forholdet stille sig, som det bedst kunde. Jeg kan ikke erkjende de Argumenters Berettigelse, som min ærede Sidemand (S. A. Hansen) anførte. Jeg finder tværtimod med det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (H. C. D. Müller), at man ved forskellige Leiligheder meget godt har følt, at man paa en Maade stod i Gjæld til Grundloven for at bringe dens Bestemmelse til Gylldighed, men at man har forsøgt at undgaa det ved at ordne Forholdet paa en anden Maade end den at omdele Valgkredsene. Det er jo nemlig ikke saa, at man ikke meget godt, da Loven af 12te Juli 1867 blev forhandlet her, vidste, at Grundlovens Bud om de 14,000 ikke var fyldestgjort. Ikke blot viste man, at man vidste det, derved, at man forhøiede Antallet fra